

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile și de către inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 iunie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Rogojă Pavel Andrei, născut la 07 aprilie 1965, originar și domiciliat în or. Orhei, str. Călătorului 2;

Rogojă Alexandru Pavel, născut la 07 mai 1988, originar și domiciliat în or. Orhei, str. Călătorului 2.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.01.2014 - 09.06.2015 (prima instanță);
2. 28.06.2015 - 10.12.2015 (instanța de apel);
3. 03.03.2016 - 06.06.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 iunie 2015, au fost recunoscuți vinovați :

- **Rogojă Pavel Andrei** în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi i s-a numit o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani închisoare.

În conformitate cu art. 90 Cod penal executarea pedepsei aplicate s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 ani;

- **Rogojă Alexandru Pavel** în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi, i s-a numit o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani închisoare.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei penale aplicate

inculpatului s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

S-a respins acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material cauzat prin infracțiune, depusă de partea vătămată Frija Sergiu, ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat în mod solidar de la Rogoja Pavel Andrei și Rogoja Alexandru Pavel în beneficiul lui Frija Sergiu suma de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

În rest, pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat în mod solidar de la Rogoja Pavel Andrei și Rogoja Alexandru Pavel în beneficiul lui Frija Sergiu, cheltuielile pentru achitarea asistenței juridice în mărime de 5 000 (cinci mii) lei.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, Rogoja Pavel Andrei, la 04 iulie 2013, aproximativ la ora 13:00, aflându-se împreună cu Rogoja Alexandru Pavel, în loc public și anume - pe bd. Renașterii Naționale 31, în regiunea Circului, din intenții huliganice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând grosolan liniștea și ordinea publică, dând dovadă de cinism și obrăznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, în timp ce Rogoja Alexandru Pavel, sub pretext neînsemnat a provocat o ceartă cu Frija Sergiu Mihail și fără careva motiv a început să-l bată, Rogoja Pavel Andrei l-a apucat pe Frija Sergiu Mihail de la spate de mâini și îl ținea ca să nu se poată apăra. Rogoja Alexandru Pavel continua să-l lovească cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2699/D din 15.11.2013, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, echimoze pe față, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară. În continuarea acțiunilor sale criminale, tot atunci, Rogoja Alexandru Pavel, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, fără careva motiv, l-a apucat de gât pe Ursu Constantin Petru, care s-a apropiat să curme acțiunile sale ilegale, a început să-l sugrume și i-a rupt de la gât ața pe care se afla o cruciliță din lemn, totodată aplicându-i o lovitură cu pumnul în față, cauzându-i dureri fizice, totodată, a încercat să aplice violență fizică și față de Ursu Gheorghe Constantin, care la fel s-a apropiat să curme acțiunile sale ilegale, încercând să-l lovească cu capul, acțiune care nu i-a reușit din motiv, că ultimul s-a autoapărat.

Rogoja Alexandru Pavel, la 04 iulie 2013, aproximativ la ora 13:00, aflându-se împreună cu Rogoja Pavel Andrei, în loc public și anume - pe bd. Renașterii Naționale 31, în regiunea circului, din intenții huliganice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând grosolan liniștea și ordinea publică, dând dovadă de cinism și obrăznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, a provocat o ceartă cu Frija Sergiu Mihail și fără careva motiv i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2699/D din 15.11.2013, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, echimoze pe față,

care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară. În continuarea acțiunilor sale criminale, tot atunci, Rogoja Alexandru Pavel, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, fără careva motiv, l-a apucat de gât pe cet. Ursu Constantin Petru, care s-a apropiat să curme acțiunile sale ilegale, a început să-l sugrume și i-a rupt de la gât ața pe care se afla o cruciuliță din lemn, totodată aplicându-i o lovitură cu pumnul în față, cauzându-i dureri fizice.

3 Sentința a fost atacată cu apeluri de către :

- procurorul în Procuratura sect. Rîșcani mun. Chișinău, Ciobanu Valentina, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, și pronunțarea unei hotărîri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoscîndu-i pe Rogoja Pavel Andrei și Rogoja Alexandru Pavel culpabili de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și stabilindu-le o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat că instanța de fond a dat aprecierea corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei, dar nu a ținut cont că la stabilirea pedepsei este necesar de a lua în considerație criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal. Procurorul a considerat că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal nu a ținut cont de faptul că aceștia au săvârșit intenționat o infracțiune mai puțin gravă, anterior au fost judecați, Rogoja Alexandru fiind anterior judecat pentru o infracțiune analogică, fiind tras la răspundere contravențională, iar în privința lui Rogoja Pavel a fost pronunțată o sentință de condamnare pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită fiind suspendată pe un termen de probă de 2 ani, hotărîrea nefiind definitivă, fiind contestată la Curtea de Apel Chișinău. Astfel, că comiterea unei noi infracțiuni intenționate de către Rogoja Pavel Andrei și Rogoja Alexandru Pavel indică asupra faptului că aceștia pe calea corijării nu se află, și careva concluzii pozitive nu au făcut. De asemenea, aceștia nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii care li se incrimina, nu au recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, precum și comportamentul acestora în instanța de judecată.

- avocatul Novîțchi Olesea în numele inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, prin care a solicitat casarea totală a sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, privind achitarea inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru.

Avocatul în motivarea apelului, a indicat că inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru nu au fost inițiatorii conflictului din data de 04 iulie 2013 și nu și-au dorit survenirea urmărilor prejudiciabile, conflictul fiind inițiat de către Frija Sergiu. Astfel, acțiunile inculpaților nu au fost premeditate și nici îndreptate spre a încălca ordinea publică sau a aplica violență asupra persoanelor și reprezintă doar o ripostă la acțiunile agresive ale părții vătămate. Apelantul a considerat că nu a fost demonstrată latura

subiectivă a infracțiunii de huliganism.

La fel, a considerat că prima instanță a dat o apreciere arbitrară probelor dosarului, apreciind necorespunzător declarațiile martorilor Rogoja Angela și martorului Topadă Victor, faptul că Rogoja Angela este mama inculpaților, iar martorul Topadă Victor a lucrat anterior cu inculpații, nu este temei de respingere a acestor probe.

Apelantul a indicat că scopul apărării, și nu cel de aplicare a violenței, este confirmat prin declarațiile martorilor Rogoja Angela și Topadă Victor, care sunt consolidate prin rapoartele de expertiză medico-legală, care confirmă că victime ale actelor de huliganism au fost Rogoja Pavel și Alexandru, și nu Frija Sergiu, deoarece numărul loviturilor aplicate părții vătămate, 2-3 lovituri, și numărul de 9-10 lovituri, aplicate inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru.

Prima instanță în mod neîntemeiat a dat prioritate probelor acuzării, ignorând declarațiile martorilor apărării și rapoartele de expertiză anexate la materialele cauzei penale, care confirmă nevinovăția inculpaților.

De asemenea, apelantul a considerat că nu a fost demonstrat aspectul de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, lipsind probe în acest sens.

Totodată, în circumstanțele speței nu s-a regăsit coautoratul invocat de acuzare, deoarece nu a fost demonstrată intenția inculpaților de a săvârși infracțiunea de huliganism, or, Rogoja Alexandru nu a avut intenția de a comite acțiunile huliganice și a acționat exclusiv în circumstanțe de apărare, iar Rogoja Pavel fiind tatăl primului, a acționat cu scopul de a-și proteja feciorul. În acțiunile ambilor inculpați nu s-a distins intenția de a-i cauza părții vătămate Frija Sergiu leziuni corporale sau de a tulbura grosolan ordinea publică, astfel în acțiunea inculpaților lipsind latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, motiv pentru care inculpații urmau a fi achitați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, apelul declarat de procurorul în Procuratura sect. Rîșcani mun. Chișinău, Ciobanu Valentina, a fost respins ca nefondat.

Din alte motive apelul declarat de avocatul Novițchi Olesea în numele inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru a fost admis, casată sentința în partea încasării prejudiciului moral și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a încasat de la Rogoja Pavel Andrei în beneficiul lui Frija Sergiu suma de 6000 (șase mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

S-a încasat de la Rogoja Alexandru Pavel în beneficiul lui Frija Sergiu suma de 4000 (patru mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță a

stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform indicilor - huliganismul agravat, *adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite cu aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, săvârșite de două persoane.*

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate.

Necătfînd la faptul că inculpații Rogoja Pavel Andrei și Rogoja Alexandru Pavel nu recunosc vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, vinovăția acestora în comiterea huliganismului este dovedită atît prin probele administrate, cercetate de către prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Frija Sergiu, declarațiile martorului Ursu Gheorghe, declarațiile martorului Ursu Constantin, declarațiile martorului Macari Constantin, declarațiile martorului Stratu Vadim, declarațiile martorului Berdeu Sergiu, declarațiile martorului Zaharia Iurie, cît și prin probele scrise, cercetate de instanța de fond și verificate de instanța de apel și anume prin : plîngerea lui Frija Sergiu din 16 iulie 2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 2699/D din 15.11.2013, raportul de constatare medico-legală nr. 3245 din 04 iulie 2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 2704 D din 05 noiembrie 2013, raportul de constatare medico-legală nr. 3249 din 04 iulie 2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 2703/D din 05 noiembrie 2013, raportul de constatare medico-legală nr. 3246 din 04 iulie 2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 2702/D din 05 noiembrie 2013, Raportul de constatare medico-legală nr. 3250 din 04 iulie 2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 2701/D din 05 noiembrie 2013, raportul de constatare medico-legală nr. 3247 din 04 iulie 2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 2705/D din 05 noiembrie 2013.

Astfel, instanța de apel audiind participanții la proces, verificînd prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetarea judecătorească în prima instanță și în instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpaților încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - huliganismul agravat, *adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite cu aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, săvârșite de două persoane.*

Instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis în mod justificat că ansamblul probatoriu prezentat de partea acuzării cercetat în ședința de judecată confirmă pe deplin vinovăția inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru în comiterea infracțiunii de huliganism.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a menționat corect că vinovăția

inculpaților rezultă din însuși declarațiile inculpaților, care au recunoscut că au aplicat lovituri lui Frija Sergiu precum că în apărare.

Instanța de apel a statuat că toate probele enumerate și anume declarațiile părții vătămate, a martorilor coroborează cu raportul de expertiză medico-legală nr. 2699/D din 15.11.2013, conform căruia la partea vătămată Frija Sergiu s-a stabilit: traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală; echimoze pe față, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară, fiind indicat că „circumstanțele că pătimitul ar fi căzut lipsesc”, ceea ce indică asupra faptului că inculpații au aplicat loviturile conștient și cu intenție.

Instanța de apel a menționat că prima instanță a consemnat corect că cea de-a doua acțiune adiacentă a infracțiunii de huliganism, incriminată inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, este opunerea de rezistență altor persoane care curmă actele huliganice, care, prin prisma Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr. 4 din 19.06.2006 presupune „săvîrșirea unor acțiuni fizice active de opunere de rezistență, care se realizează în procesul comiterii actelor de huliganism. Numai intervenția fizică, folosirea forței pentru curmarea acțiunilor fizice se consideră drept opunere de rezistentă”.

Prima instanță în mod corect a dat o apreciere critică declarațiilor martorului Rogoja Angela care a indicat că „*în timp ce Alexandru se schimba, de el s-au apropiat doi bărbați și unul din ei l-a apucat de gît, acest fapt s-a întîmplat într-o perioadă de 7- 10 minute de la prima bătaie. Aceste două persoane au intrat în cerc și au început o discuție cu Alexandru și, între timp, l-au apucat de gît. În timp ce bărbatul mai în vîrstă l-a apucat de gît pe Alexandru, l-a strigat pe cel din spatele sau pe nume „Giorgi”. Cînd s-a implicat și „Giorgi ”, s-a început bătaia cea mai mare*”, or, instanța de apel a atestat, că martorul respectiv este soția lui Rogoja Pavel și mama lui Rogoja Alexandru, fapt care pune la îndoială imparțialitatea și obiectivitatea depozițiilor sale. Mai mult decît atît, Rogoja Angela, potrivit declarațiilor lui Ursu Constantin, îl instiga pe soțul său la aplicarea violenței, spunîndu-i să-1 sugrume pe martor „mai tare, pînă acesta va leșina”. La fel, instanța de apel a reținut, că însuși martorul Rogoja Angela a avut de suferit în urma acțiunilor huliganice din 04.07.2013, în care au fost implicați Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru.

Instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpaților sunt întrunite toate elementele infracțiunii de huliganism, iar versiunea lor cu privire la faptul că ei s-au apărat și nu au comis huliganismul se combate prin declarațiile părții vătămate, martorilor și probelor scrise. În acest context, concluzionînd că prima instanță a constatat în mod corect vinovăția lor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

La fel, instanța de apel a reținut că prima instanță a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens

comportamentul său în viața socială, la locul de muncă, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, instanța de apel a considerat neîntemeiate alegațiile procurorului în partea excluderii aplicării art. 90 Cod penal și constată că concluzia primei instanțe precum că corijarea inculpaților este posibilă și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, este una corectă, motivată și întemeiată.

Instanța de apel a constatat că corect prima instanță a statuat că inculpații au comis o infracțiune care face parte din categoria celor mai puțin grave, nu se atestă circumstanțe agravante.

La stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Rogoja Pavel, prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate.

Privind persoana celui vinovat, prima instanță a stabilit că, Rogoja Pavel anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Orhei din 19.12.2007, în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal pedeapsă sub formă de 400 u.c. (f.d. 159-161, vol. I). Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21.02.2008, sentința Judecătoriei Orhei din 19.12.2007 a fost casată și a fost pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința lui Rogoja Pavel a fost încetat, cu aplicarea în privința acestuia, în baza art. 175 CCA, a sancțiunii administrative sub formă de amendă în mărime de 3 unități convenționale (f.d. 162, vol.I).

Privind persoana celui vinovat prima instanță a stabilit că, Rogoja Alexandru anterior a fost judecat, prin sentința Judecătoriei Orhei din 28.12.2006 în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ultimul fiind eliberat de răspundere penală cu atragerea la răspundere administrativă, aplicându-i-se pedeapsă sub formă de 100 unități convenționale (f. d. 111, vol. I).

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță, luând în considerație personalitatea inculpaților, a reținut, că aceștia anterior au fost judecați, însă, în pofida faptului că, prin hotărârile anterioare luate în privința acestora, lor le-a fost acordată posibilitatea și șansa de a se corecta, ultimii nu și-au făcut concluziile de rigoare despre faptele sale antisociale și consecințele acestora, încâlcind în continuare legea penală.

Prin urmare, ținând cont de scopul pedepsei penale, prima instanță nu a aplicat pedeapsa cea mai blândă în formă de amendă, dar a aplicat față de inculpați pedeapsă cu închisoare, considerând însă, posibilă corectarea și reeducarea acestora fără izolarea lor reală de societate, cu aplicarea față de inculpați a prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă, în limitele fixate de norma art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru nu prezintă pericol social, iar corectarea lor este posibilă fără a fi izolați efectiv de societate.

Instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență

prevederilor art. 61, 75 și 90 din Codul penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpaților, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat acestora prin rechizitoriu.

Referitor la apelul înaintat de avocatul Novîțchi Olesea în numele inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, instanța de apel a ajuns la concluzia de a-1 admite, din următoarele considerente.

Instanța de apel a conchis necesitatea pronunțării unei noi hotărîri în partea încasării prejudiciului moral, casînd parțial sentința în această parte, pronunțînd în această parte o nouă hotărîre prin care a încasat de la Rogoja Pavel Andrei în beneficiul lui Frija Sergiu suma de 6000 (șase mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și de la Rogoja Alexandru Pavel în beneficiul lui Frija Sergiu suma de 4000 (patru mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

În acest sens, instanța de apel a reținut la acest capitol că în conformitate cu art. 219 Cod de procedură penală (1) Acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrșirea acesteia. (2) Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrșirii faptei interzise de legea penală.

În același context, potrivit art. 221 Cod de procedură penală (2) Acțiunea civilă se înaintează față de bănuț, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

Sub aspectul prejudiciului moral încasat de către prima instanță, instanța de apel a considerat că suma de 10 000 lei este proporțională cu suferințele cauzate de inculpați părții vătămăte, care prin acțiunile lor au manifestat violență, cinism și obrăznicie deosebită, acostîndu-1 jignitor pe Frija Sergiu și demonstrînd disconsiderație față de el și de ordinea publică.

Astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță incorect a dispus încasarea solidară a prejudiciului moral din contul inculpaților Rogoja Pavel Andrei și Rogoja Alexandru Pavel în beneficiul lui Frija Sergiu suma de 10 000 (zece mii) lei RM cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, fiind discus ca prejudiciul moral să fie încasat de la fiecare inculpat separat, reieșind din comportamentul și rolul fiecăruia la comiterea infracțiunii.

În cazul dat, instanța de apel ținînd cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămăte, cît și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale (viața, sănătatea, libertatea, onoarea și demnitatea); de nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămăte a suferințelor psihice sau fizice (pricinuirea vătămării corporale ușoare; de intenția

directă a inculpaților care au cauzat prejudiciul, stabilind cuantumul despăgubirilor cuvenite pentru prejudiciul moral produs prin infracțiune, constatînd raportul direct de cauzalitate între activitatea infracțională descrisă și prejudiciul nepatrimonial suportat de partea vătămată Frija Sergiu, instanța de apel a dispus încasarea de la Rogoja Pavel Andrei în beneficiul lui Frija Sergiu suma de 6000 (șase mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și de la Rogoja Alexandru Pavel în beneficiul lui Frija Sergiu suma de 4000 (patru mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, considerînd că această sumă este proporțională cu suferințele fizice și psihice cauzate părții vătămate Frija Sergiu.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către :

5.1. - procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, prin care a indicat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei și anume în partea stabilirii pedepsei în privința inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, cu excluderea art. 90 Cod penal din pedeapsa aplicată.

Procurorul în cererea sa de recurs invocă următoarele motive :

- pedeapsa stabilită de instanța de fond și ulterior menținută de cea de apel, nu numai că este una nefondată, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, este una injustă, adică la stabilirea ei nu s-a respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului;

- la stabilirea pedepsei instanța de apel a ignorat faptul că inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru au comis o infracțiune gravă; i-au aplicat intenționat părții vătămate Frija Sergiu, multiple lovituri cu pumnii și cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului; vina în comiterea infracțiunii nu au recunoscut-o; anterior au fost condamnați prin urmare, a menținut suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, neîntemeiat;

- procurorul consideră că în temeiul prevăzut de art.427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, de aceea în cazul dat hotărârea instanței de apel urmează a fi casată cu excluderea aplicării art. 90 Cod penal.

5.2. - inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, prin care au indicat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a hotărîrilor judecătorești, considerîndu-le ca neîntemeiate și ilegale, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care pe Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, de achitat pe infracțiunea imputată lor în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile lor a elementelor constitutive ale acestei infracțiuni.

Recurenții în cererea lor de recurs invocă următoarele motive :

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală;

- inculpații consideră că prima instanță și instanța de apel, ilegal i-au condamnat, pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece

lipsesc elementele constitutive ale acestei infracțiuni;

- instanțele ierarhic inferioare, la judecarea cauzei, au conchis că inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, intenționat, la data de 04.07.2013, au încălcat ordinea publică;

- mai mult ca atât, instanța de apel, a conchis că disconsiderarea deplină a ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima, iar în frecvente cazuri pretextul pentru săvârșirea infracțiunii din motive huliganice este, în genere, aproape imposibil de identificat;

- relevant este că această concluzie, este absolut eronată, generală și la formularea acestei concluzii, instanțele judecătorești, au dat o apreciere arbitrară probelor dosarului;

- inculpații nu aveau motiv de a iniția conflictul cu pretinsa parte vătămată și în acest sens, concluzia instanței de apel, că făptuitorii, au profitat de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima, este absolut neîntemeiată și lipsită de logică;

- de facto, inițierea conflictului, era dorită de așa-numita parte vătămată, care de mai mult timp, intenționa să clarifice o situație după părerea sa, importantă;

- se constată că acțiunile inculpaților nu au fost premeditate și nici îndreptate spre a încălca ordinea publică sau a aplica violență asupra persoanelor și reprezintă doar o ripostă la acțiunile agresive ale presupusei părți vătămate;

- totodată, în speță, nu se evidențiază dorința lui Rogoja Pavel și Alexandru de a se răfui cu Fria Sergiu sau de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ultimul;

- dimpotrivă, părții vătămate îi poate fi atribuită calitatea de făptuitor, luând în calcul că a inițiat conflictul, a manifestat o vădită lipsă de respect față de societate, a disconsiderat valorile morale și a încălcat ordinea publică prin aplicarea violenței asupra inculpatului Rogoja Alexandru;

- faptul că partea vătămată a inițiat conflictul se confirmă incontestabil prin declarațiile inculpatului Rogoja Alexandru;

- relevant este că această concluzie, este absolut eronată și în acest sens, instanțele de fond și apel, au dat o apreciere arbitrară probelor administrate;

- argumentul instanțelor de fond și apel, precum că apreciază critic declarațiile martorului Rogoja Angela, deoarece ea este mama și soția inculpaților este abuziv și ilegal;

- faptul că martorul Rogoja Angela este soție și mamă nu este temei de respingere a acestor probe;

- la capitolul coraborării cu alte probe, relevant este că rapoartele de expertiză medico-legală, în privința inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, ne afirmă în concluzia că, declarațiile martorilor Rogoja Angela, Topadă Victor și Vulpe Alexandru, corespund realității și de-facto, inculpații, sunt cei care au suferit în urma evenimentelor din 04.07.2013, lângă Circ;

- astfel, probele administrate, nu confirmă că, în acțiunile inculpaților, distingem prezența elementelor constitutive ale infracțiunii ce li se impută și în special criteriul

calificativ - încălcarea ordinii publice;

- în speță, declarațiile martorilor Rogoja Angela și Topadă Victor, sunt incontestabil consolidate prin rapoartele de expertiză medico-legală;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2703/D din 05 noiembrie 2013, în rezultatul examenului medico-legal al cet. Rogoja Pavel, s-a constatat că asupra corpului acestuia s-au aplicat circa 9 lovituri;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2702/D din 05 noiembrie 2013, în rezultatul examenului medico-legal al cet. Rogoja Alexandru, s-a constatat că asupra corpului acestuia s-au aplicat circa 9-10 lovituri;

- prin raportul de expertiză medico-legală nr. 2699/D din 01 noiembrie 2013, s-a constatat că cet. Frija S., i-au fost aplicate nu mai puțin de 2-3 lovituri;

- declarațiile martorilor Rogoja Angela și a lui Topadă Victor în coraborare cu rapoartele de expertiză expuse supra, confirmă incontestabil că victime ale actelor de huliganism au fost Rogoja Pavel și Alexandru și nu așa numita parte-vătămată Frija Sergiu;

- analizând probele care au stat la baza pronunțării sentinței consolidate prin decizia instanței de apel, se constată că instanțele de judecată au dat prioritate probelor părții acuzării, ignorând declarațiile martorilor apărării, care confirmă nevinovăția inculpaților Rogoja Pavel și Alexandru;

- faptul că Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, nu au aplicat violența, în scopuri huliganice și au încercat să se apere de acțiunile violente ale părții vătămate, rezultă și din apelul la poliție al martorului Rogoja Angela;

- instanța de apel, a preluat concluziile primei instanțe și a conchis că acțiunile inculpaților de opunere a rezistenței, au fost cu certitudine demonstrate prin declarațiile martorului Ursu Constantin;

- mai mult ca atât, martorul Ursu Constantin, nu a invocat pretenții față de inculpații Rogoja și nu au fost administrate probe, precum că acestuia i-au fost cauzate vătămări corporale;

- totodată, Ursu Constantin, nu a fost recunoscut în calitate de partea vătămată, ci în calitate de martor;

- în lipsa probelor ce dovedesc aplicarea violenței în procesul de curmare a acțiunilor huliganice, instanțele de fond și apel, eronat au concluzionat existența aspectului - opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice;

- instanțele judecătorești inferioare, eronat au concluzionat că inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, au fost anterior condamnați;

- în speță, presupusa condamnare a inculpaților, a influențat magistrații, de la începutul judecării cauzei să i-a în calcul doar probele administrate de partea acuzării;

- ocuparea unei poziții acuzatoare, la nivel de convingere subiectivă, de facto, încalcă principiul prezumției nevinovăției al inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, partea vătămată Frija Sergiu, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, prin care a menționat că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece motivele invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. În opinia părții vătămate, temeiul la care se referă inculpații, nu este aplicabil situației iscate, nefiind și neputînd de a fi stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

La fel, în referință se mai menționează că prin rechizitoriu inculpaților Rogoja Pavel Rogoja Alexandru, le-a fost înaintată învinuirea în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal. Reieșind din actele judecătorești recurate, raportat materialelor dosarului penal, se constată că, la calificarea acțiunilor inculpaților instanța de fond și de apel, corect au aplicat prevederile legii. Reiterează partea vătămată, că conținutul probelor și valoarea lor probatorie a fost analizată în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu au fost și nu pot fi stabilite, instanța de apel, precum și prima instanță, corect încadrînd acțiunile inculpaților. Se constată că, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate. Totodată, este important de a reține și faptul că, criticile formulate de recurenți în recursul ordinar, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în cadrul instanței de apel, cărora instanța numită le-a dat o motivație explicită.

Textul recursului ordinar, declarat de inculpații - Rogoja Pavel Andrei și Rogoja Alexandru Pavel, nu conține referire la careva erori de drept concrete și explicit definite, anume din motivul că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea comisă de inculpați în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, determinînd corect și întemeiat vinovăția inculpaților și respectiv pedeapsa penală a fost individualizată și aplicată lui Rogoja Pavel Andrei și Rogoja Alexandru Pavel, în limitele prevăzute de lege.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, ținînd seama de opinia părții vătămate expusă în referință, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi

atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din textul recursurilor declarate de către procurorul Bolduratu Vasile și de către inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, Colegiul penal constată, că rezultă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

7.1. Referitor la recursul depus de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile.

Cu referire la motivele recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea inculpaților a unei pedepse prea blânde, și că la stabilirea pedepsei instanța de apel a ignorat faptul că inculpații au comis o infracțiune gravă, Colegiul penal subliniază că sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, ce conform prevederilor art. 16 Cod penal se clasifică la infracțiuni mai puțin grave.

Instanța de apel menținînd sentința primei instanțe a reținut, că pedeapsa stabilită inculpaților pe un termen de 3 ani închisoare, în privința inculpaților fiind aplicate prevederile art. 90 Cod penal, în baza cărora executarea pedepsei aplicate inculpatului Rogoja Pavel fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, cu încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate Frija Sergiu a sumei de 6000 lei cu titlu de prejudiciu moral și inculpatului Rogoja Alexandru fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, cu încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate Frija Sergiu a sumei de 4000 lei cu titlu de prejudiciu moral, este legală și întemeiată și care corespunde exigențelor legii, concluzii pe care Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a

prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul penal mai menționează că potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal constată că concluzia instanței de apel privind pedeapsa stabilită inculpaților este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, pedeapsa stabilită inculpaților fiind în limitele prevăzute de legea penală, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Mai mult ca atât, Colegiul penal subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, instanțele judecătorești sunt singure în măsură să determine măsura de pedeapsă și durata acesteia precum și modul de executare al pedepsei, ținând cont de prevederile legale în acest sens și de circumstanțele cauzei, prin urmare, argumentele recurentului potrivit cărora inculpații urmau să beneficieze de o pedeapsă mai aspră, ținând cont de factorii în care s-a comis infracțiunea de huliganism, nu sunt în măsură să determine pronunțarea unei soluții privind admiterea recursului.

Astfel, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a stabilit că inculpații au săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, că aceștia anterior au fost judecați, însă, în pofida faptului că, prin hotărîrile anterioare luate în privința acestora, lor le-a fost acordată posibilitatea și șansa de a se corecta, ultimii nu și-au făcut concluziile de rigoare despre faptele lor antisociale și consecințele acestora, încâlcind în continuare legea penală. Astfel, ținând cont de scopul pedepsei penale, instanța de fond nu a aplicat pedeapsa cea mai blândă în formă de amendă, dar a aplicat față de inculpați pedeapsă cu închisoare, considerînd însă, posibilă corectarea și reeducarea acestora fără izolarea lor reală de societate, cu aplicarea față de inculpați a prevederilor art. 90 Cod penal, suspendînd condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă, așa cum în ședința

de judecată s-a constatat că inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru nu prezintă pericol social, iar corectarea lor este posibilă fără a fi izolați efectiv de societate.

7.2. Referitor la recursul depus de inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru.

Colegiul penal constată că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Astfel, instanța de recurs, respinge argumentul recurenților Rogoja Pavel și Alexandru, precum că nu a fost dovedită vinovăția inculpaților, deoarece instanța de apel, dând o apreciere cuvenită cumulului de probe, just a considerat că există suficiente probe, care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate, descrise în decizia instanței de apel (f.d. 179-208, vol. II), care instanța de recurs le acceptă și le însușește, iar temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal constată că vinovăția inculpaților este dovedită cu certitudine prin raportul de expertiză medico-legală nr. 2699/D din 01.11.2013 (f.d. 154, vol. I), declarațiile părții vătămate Frija Sergiu, fiind audiat la 01.11.2013, a declarat că *„pe inculpații Rogoja îi conoaște deoarece înainte a activat la ei, repartizam coletele din Italia, pe care le aducea Alexandru, vorbind cu Alexandru, l-am întrebat de ce vorbește brutal cu clienții săi, dându-i exemplu pe mama mea care se află la muncă în Italia și a venit să transmită un colet și Alexandru a brutalizat-o, la care el, la cuvintele mele spuse destul de calm și fără agresivitate a început să spună că sunt clienții lui și vorbește cu ei cum vrea, totodată ieșindu-și din fire a început fără nici un motiv să mă numească cu cuvinte necenzurate și să mă lovească pe neprins de veste cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, eu neașteptându-mă la lovituri mi-am pierdut echilibrul și am căzut la pământ și Alexandru continua ca să mă lovească...”* (f.d. 51, vol. I; f.d. 13-14, vol. II); și declarațiile martorului Ursu Gheorghe date la data de 01.10.14, care a declarat că *„... spre circ am văzut că cineva se certau mai într-o parte, am văzut cum Rogoja Pavel și Alexandru îl loveau cu mâinile și picioarele pe Frija Sergiu”* (f.d. 15, vol. II), fiind astfel respinse de către Colegiul penal argumentele inculpaților precum că conflictul ar fi fost inițiat de însăși partea vătămată Frija Sergiu, și el ar trebui să aibă calitatea de inculpat.

Autorii recursului depus de Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru consideră că *„nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile inculpaților, a martorilor, și probele materiale scrise administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpaților, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestora nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Prezența în acțiunile inculpaților atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpaților Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale huliganismului agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite cu aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, săvârșite de două persoane.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurenții Rogoja Pavel și Alexandru precum că *„această concluzie, este absolut eronată, generală și la formularea acestei concluzii, instanțele judecătorești, au dat o apreciere arbitrară probelor dosarului și că inculpații nu aveau motiv de a iniția conflictul cu pretinsa parte vătămată și în acest sens, concluzia instanței de apel, că făptuitorii, au profitat de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima, este absolut neîntemeiată și lipsită de logică”*. Astfel, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

8. Prin urmare, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile și de către inculpații Rogoja Pavel și Rogoja Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Rogojă Pavel Andrei și Rogojă Alexandru Pavel**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 iunie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin